

Publicația Part. Comunist Român
SALA DE LA TURIA

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scinteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul LIII Nr. 13045

Joi 2 august 1984

6 PAGINI — 50 BANI

40 DE ANI DE MARI IZBÎNZI SUB STINDARDUL PARTIDULUI

DEZVOLTAREA CONȘTIINȚEI SOCIALISTE — componentă de însemnătate esențială a edificării noii societăți

Procesul revoluționar, lupta revoluționară nu s-au încheiat — ci continuă în noile condiții istorice. Partidului nostru îi revine marea răspundere de a ridica spiritul revoluționar de luptă al întregului popor, de a conduce națiunea noastră în noile condiții istorice, de a asigura triumful comunismului în România.

NICOLAE CEAUȘESCU

(Din cuvântarea la CONSFAȚURAREA DE LUCRU PE PROBLEMELE MUNCII ORGANIZATORICE ȘI POLITICO-EDUCATIVE DE LA MANGALIA, din 2-3 august 1983)

Procesul făuririi societății socialiste multilaterale dezvoltate are ca obiective fundamentale progresul economic, al științei, învățământului și culturii, perfecționarea continuă a democrației muncitorești, afirmarea umanismului revoluționar. Temelia acestui proces amplu, cu adânci consecințe asupra întregii vieți sociale, o constituie perfecționarea omului, creatorul a tot ceea ce există în societate. Concepția partidului nostru cu privire la omul nou, la baza căreia se află spiritul născut și dezvoltat în perioada IX-lea, de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, este o concepție profund revoluționară. Ea consideră modul de viață, de gândire și acțiune al omului în strânsă relație cu cele mai înalte idealuri și aspirații ale poporului.

Afirmat și dezvoltat puternic în procesul revoluției socialiste, spiritul revoluționar exprimă permanența voinței de înnoire, de perfecționare a noii orânduiri în drumul său spre comunism. În perioada de mari progrese înnoitoare inaugurată de Congresul al IX-lea, partidul a fundamentat și în domeniul construcției umane — domeniu complex, adeseori mai dificil decât altele — o concepție clară și cuprinzătoare, de esență revoluționară, pe care o dezvoltăm tovarășului Nicolae Ceaușescu.

Există o legătură dialectică între progresul general al societății și dezvoltarea conștiinței oamenilor. Acest adevăr a fost pregnant subliniat în cuvântarea pe care secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a rostit-o, în urmă cu un an, la Consfățuirea de lucru de la Mangalia. Una dintre principalele idei reieșite din acest important document politic este aceea că, într-un moment în care se intensifică preocuparea partidului pentru asigurarea unei noi calități a muncii, pentru perfecționarea neîncetată a activității

în toate domeniile vieții economico-sociale, este necesar să se acționeze cu o mai mare eficiență pe planul conștiinței oamenilor și al acțiunii lor, să se dezvolte puternic spiritul revoluționar al comunistilor, al întregului popor.

Secretarul general al partidului a relevat cu putere adevărul potrivit căruia procesul revoluționar, lupta pentru promovarea omului, pentru o calitate nouă, superioară au caracterul unei permanențe istorice. Trăim în plină revoluție, iar înfăptuirea operelor de edificare a societății socialiste multilaterale dezvoltate este un proces revoluționar ce are ca obiectiv fundamental înfăptuirea unor noi și mari transformări în întreaga societate.

Acum ne aflăm într-o etapă superioară a revoluției și construcției socialiste, în care poporul, sub conducerea partidului — pornind de la marile înfăptuiri din cei 40 de ani ai libertății și suveranității sale — are de rezolvat probleme hotărâtoare pentru destinul patriei, pentru viitorul său comunist. Și această etapă este spiritul revoluționar, care romantisism revoluționar, care activitate neobosită în toate domeniile. Dacă revoluțiile sint „Jocurile” istorice, ceea ce le pune în mișcare este spiritul revoluționar. Adică o stare de căutare, de nelămurire cu tot ceea ce este învechit și nu mai corespunde noilor cerințe. Dar și voința ardentă de a descoperi noul în complexitatea vieții sociale, de a-l crea, de a-l face să triumfe.

Această idee, a permanenței spiritului revoluționar, a acțiunii lui ca factor de înnoire, de reînnoire socială — avind rezonanțe profunde în opera secretarului general al partidului — se afirmă zi de zi în munca organizatorică și politico-educativă desfășurată de organizațiile de partid.

Desigur, răspunderea de a acționa în spirit revoluționar revine fiecărui comunist, fiecărui om al muncii. Dar ea este și o răspundere a colectivului din întreprinderi, din unitățile agricole, din instituțiile științifice, de învățământ și cultură, care reprezintă mult mai mult decât suma aritmetică a răspunderilor individuale: este răspunderea întregului nostru popor, ca expresie a participării sale directe la prefăcerea structurală ce are loc în viața societății, la înfăptuirea neabătută a politicii partidului.

În concepția partidului nostru, a fi revoluționar înseamnă a face dovada unei atitudini înaintate față de viață, față de societate, față de oameni; înseamnă a acționa militant pentru îndeplinirea sarcinilor încredințate. Iar aceasta presupune o temeinică pregătire politico-ideologică, profesională, științifică și culturală, capacitatea de a pătrunde în esența actelor legislative și activității sociale. În acest fel, spiritul revoluționar intrinsec dimensiunile sale fundamentale, propulsează eforturile de muncă, de organizare și conducere spre noi înfăptuiri.

A cunoaște exact, cu temeinicie realitatea, a fi pregătit pentru a descifra fenomenele și procesele sociale, pentru a le înțelege continuu și în tendințele constituite o cerință de bază a revoluționarului.

Corința firească a prezărilor multilaterale, a ridicării gradului de cunoaștere devine și mai actuală în momentul de față, când partidul traversează direcțiile de dezvoltare economică și socială a României în perioada 1986-1990 și, în perspectivă, până în anul 2000. Așa cum sublinia secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, la Plenara C.C. al P.C.R. din 27 iunie a.c., Direcțiile celei de-al XIII-lea Congres au în vedere ca, în etapa viitoare, să se asigure realizarea în linii generale a obiectivelor stabilite în Programul făuririi societății socialiste multilaterale dezvoltate și înaintării spre comunism, iar aceasta presupune acțiune susținută pentru valorificarea superioară a tuturor resurselor de creativitate, de inițiativă și răspundere ale națiunii noastre.

Viitorul luminos pe care-l prefigura partidul va deveni realitate prin acțiunea oamenilor și organizațiilor de partid, a oamenilor muncii, prin voința lor, prin munca lor. Poporul întreg este chemat de partid, de secretarul său general să muncască, să investe, să facă totul ca programele elaborate pentru anii ce vin să fie exemplar îndeplinite. În acest an, în care țara sărbătorește împlinirea a patru decenii de la actul istoric de demnitate națională de la 23 August 1944 și întinmă cu mărețe realizări cel de-al XIII-lea Congres al partidului, activitatea politico-educativă dobândește noi valențe, fiind tot mai mult un factor activ în asigurarea accelerării progresului și civilizației în patria noastră socialistă.

Adrian VASILESCU

TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

a primit pe președintele Congresului Mondial Evreiesc

LA INVITAȚIA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

Președintele R. P. Chineze, tovarășul Li Xiannian, va efectua o vizită în țara noastră

Tovarășul Li Xiannian, membru al Comitetului Permanent al Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez, președintele Republicii Populare Chineze, va participa, în trupea unei delegații de partid și de stat, la festivitățile prilejuate de cea de-a 40-a aniversare a victoriei revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă, Ziua națională a Republicii Socialiste România, la invitația tovarășului Nicolae Ceaușescu, președintele Republicii Socialiste România, președintele Republicii Populare Chineze, tovarășul Li Xiannian, va efectua, în continuare, o vizită de stat în România, în ultima decadă a lunii august.

În „Epoca Ceaușescu” — dezvoltarea armonioasă a tuturor zonelor și localităților patriei

- ALBA: Muncă unită pe locurile Unirii
- SUCEAVA: A doua întemeiere

PAGINILE II-III

SECERIȘUL GRÎULUI

— încheiat grabnic pe toate suprafețele!

- Lucrătorii ogoarelor din 16 județe și din sectorul agricol Ilfov au terminat recoltarea grâului
- Până în seara zilei de 31 iulie, grîul a fost strîns de pe 67 la sută din suprafața cultivată
- Recoltarea trebuie mult intensificată în județele din Transilvania și Moldova
- Hotărîtoare pentru accelerarea lucrărilor este buna organizare a muncii formațiilor de combine și transport din zori și pînă în noapte
- Din unitățile care au încheiat secerișul, combinele să fie dirijate operativ în cele unde grîul este încă în lanuri

Cu fiecare zi, oamenii muncii din agricultură raportează rezultate importante la secerișul grâului, la transportul și depozitarea recoltei, la executarea celorlalte lucrări agricole de vară. În 16 județe, precum și în sectorul agricol Ilfov s-a încheiat recoltarea grâului, iar acum continuă transportul cerealelor la bazele de recepție, eliberarea de paie a terenurilor și arăturile de vară. Pînă în seara zilei de 31 iulie recolta de grîu a fost strînsă de pe 67 la sută din suprafața cultivată. Constituie o realizare de seamă faptul că în pofida condițiilor climatice din această vară — ploii și temperaturi scăzute, care au întîrziat vegetația culturilor — recolta de grîu de pe mari suprafețe a fost strînsă și pusă la adăpost.

Aria secerișului s-a extins acum și în majoritatea județelor situate în centrul și nordul țării, unde, practic, grîul a dat în cîpt. În cele două zone care cuprind județele respective se află o bună parte din cele 700 000 hectare de pe care urmează să fie strînsă recolta de grîu. În sprijinul acestora au fost trimise un mare număr de combine din județele în care recoltarea s-a încheiat. Important este ca aceste utilaje să ajungă cit mai repede la destinație, iar printre temeinică organizare a muncii este necesar ca atât combinele aflate în dotarea agriculturii din aceste județe, cit și cele sosite în sprijin să fie fo-

În pagina a IV-a : Fapte din campania de seceriș în județul Dimbovița transmise de brigada „Scintei”

SPIRITUL REVOLUȚIONAR — izvorul capacității organelor și organizațiilor de partid de a uni eforturile tuturor oamenilor muncii pentru îndeplinirea Programului partidului

În concepția secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, spiritul revoluționar reprezintă o puternică forță motrice a activității partidului și întregii societăți în lupta pentru realizarea unei noi calități a muncii și a vieții și trecerea la un nou stadiu de dezvoltare a societății românești.

„Acum ne găsim într-o etapă superioară a construcției socialiste, în care avem de rezolvat probleme hotărâtoare pentru destinul patriei noastre socialiste. Pornind de la aceasta, este necesar ca și activitatea partidului, a membrilor de partid să se ridice la un nivel nou, să fie pătrunsă de un spirit revoluționar militant, necesar îndeplinirii neabătute a Programului partidului, ridicării patriei noastre pe noi culmi de progres și civilizație, întăririi suveranității și independenței sale” — sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu la Consfățuirea de lucru pe problemele muncii organizatorice și politico-educative din august 1983.

Procesul revoluționar ce se desfășoară în România, proces ce nu s-a încheiat, ci continuă în noi condiții istorice, solicitînd la parametri maximi capacitatea de gândire și acțiune a maselor.

De aici rezultă cu claritate importanța promovării consecvente a spiritului revoluționar în întreaga activitate a comunistilor, a celorlalți oameni ai muncii, acesta reprezentînd tocmai izvorul capacității de a

forțelor de producție, concepția fundamentată de către secretarul general al partidului, județul Iași a cumplită istorică, solicitînd la parametri maximi capacitatea de gândire și acțiune a maselor.

În concepția secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, spiritul revoluționar reprezintă o puternică forță motrice a activității partidului și întregii societăți în lupta pentru realizarea unei noi calități a muncii și a vieții și trecerea la un nou stadiu de dezvoltare a societății românești.

Leonard CONSTANTIN
prim-secretar al Comitetului județean Iași al P.C.R.

Beneficiind din plin de politica Partidului Comunist Român de repartizare rațională în teritoriul a

40 DE ANI DE MARI IZBÎNZI SUB STINDARDUL PARTIDULUI

ÎN „EPOCA CEAUȘESCU” — DEZVOLTAREA ARMONIOASĂ

ALBA: MUNCĂ UNITĂ PE LOCURILE UNIRII

FILE DE ISTORIE

5 IULIE 1984: Viu dialog de lucru în fața machetei întreprinderii de porțelan, cea mai mare unitate cu acest profil din țară.

Județul Alba — ca și alte județe ale patriei noastre — a cunoscut o puternică dezvoltare, ca urmare a aplicării ferme a politicii partidului de amplasare a forțelor de producție pe întreg teritoriul patriei, de ridicare economico-socială a tuturor zonelor țării.

NICOLAE CEAUȘESCU

Incompletă. La lista premierelor industriale trebuie adăugate însă dezvoltările și inovările de la Cugir, Blaj, Aiud, Ocna Mureș, Zlatna, Sebeș... Față de 1965, producția industrială a județului a crescut de 5,4 ori. În 1984 producția industrială a aceluiași an 1965 se realizează în numai 55 de zile. Este firesc, ritmul de dezvoltare a județului este de 10,4 la sută, iar investițiile alocate Albei după Congresul al IX-lea al partidului se ridică la impresionanta sumă de 36 miliarde de lei (11,3 miliarde numai în ultimul cincinal). Numărul locurilor de muncă a crescut de la 74 900 în 1965 la peste 140 000 în 1984. Există — ca peste tot în țară — ganse egale de afirmare pentru oricine poartă pe umeri un cap sănătos, cu gând cinstit de muncă cinstită.

VIATA MOTULUI S-A PRELUNGIT CU 38 DE ANI. „Noi, moșii, am fost foarte săraci...”

„Dacă nu și s-ar spune, dacă n-am ști, dacă n-ar exista documente, afirmația lui Ioan Milaciu ar fi greu de crezut. Pentru că, lată, pornim în sus, pe Valea Ampoiului. Șosea asfaltată

Întârn în Cimpeni, înima Țării Moșilor. O așezare întinsă pe o suprafață cam cit... Bucureștii. Cimpeni a fost ultimul punct de rezistență al răsculaților Horea, Cloșca și Crișan. A fost și cartierul general al lui Avram Iancu... „Noi, moșii, am fost foarte săraci...”. Cit de săraci? Geo Bogza a fost pe aici în anii '40. A scris: „Sărăcia din Țara Moșilor e sărăcie lucie”. „Țara moșilor e o țară de piatră unde și sărăcia e aspră și tare ca piatra”. Cum arată o cameră de moș? „O cameră: un patru-later din lemn de brad bătute unul peste altul. Ații, înainturii are câteva buci de lemn, un pai, o masă. Asta e totul. Aceste obiecte sînt atît de puține, atît de nede, încît nici nu pot sugera imaginea mizeriei!”

Creșterea producției industriale a județului

(în milioane lei):

1965	1984
3 356	19 690

• În 1984 volumul producției industriale este de 106 ORI mai mare decît în 1945

pliat și dezvoltarea unui sistem de alte mașini agricole corespunzătoare, la care se adaugă importante fonduri alocate pentru realizarea unor obiective zootehnice, plantații vitico-mole, complexe de vinificație, unități ale industriei alimentare... — De la ce ați plecat? I-am întrebat pe Ioan Milaciu, președintele C.A.P. Șard, frunțaș pe județ.

— Cum arată azi o cameră de moș din Cimpeni? I-am întrebat pe Gheorghe Cimpean, vicepreședintele consiliului popular.

— Păi, ca majoritatea camerelor oamenilor care trăiesc în România. Orașul nostru numără 8 500 de locuitori. În ultimii ani am construit 32 de blocuri cu 755 de apartamente. Majoritatea celorlalți care sînt noi, au în casă tot ce trebuie: televizor, radio, frigider. Ce să mai spun? Se trăiește ca peste tot în țară. În ultimul deceniu și jumătate ne-am industrializat. În 1970 în Cimpeni nu erau decît 800 locuri de muncă, acum sînt 5 200 și vor mai fi. Trimitem mobilă de Cimpeni în U.R.S.S., S.U.A., Suedia, R.F.G., Franța, Canada, Cehoslovacia, Italia, Anglia, S.U.A., Olanda, Belgia...

Îeșim din primărie și ne plimbăm prin centrul orașului.

Privim în jur: chiar lângă statuia lui „Avramu” (Avram Iancu), brațul unei macarale turn se rotește ridicînd materiale de construcție pentru un viitor edificiu public. Ne oprim în fața chișcolului cu zăbrele „Școlă de astăzi, vă rog”. „Fotitii, tocmai a sosit direct de la Teiuș cu 14,55...”. La școlă discutăm cu Vasile Bud, directorul coordonator... În 1941 la Cimpeni erau 14 învățători, acum sîntem 180 de cadre didactice. Motul nu-și mai lasă copiii fără carte... L-am întrebat pe dr. Liviu Vulcu, directorul Direcției sanitare a județului Alba, cîți doctori erau la Cimpeni în 1938 și care era durata medie de viață.

— Un medic și o soră. Durata medie de viață era de 42 de ani. Azi, în județ sînt 674 de medici, din care numai la Cimpeni sînt 27, dar îi ajută și 82 cadre sanitare medii și 84 de lucrători sanitari auxiliari. Durata medie de viață în Țara Moșilor este aceeași ca peste tot în țară. Adică? 70 de ani... Concluzia? În Țara Moșilor, ca în tot județul Alba și ca peste tot în România dezvoltarea, totul pentru om” are acoptare în tație.

Scria Iorga: „Popoarele cele mai fericite sînt acelea care au putut să reție mai mult pe bătrînii lor”. Durata medie de viață a crescut în județul Alba la 70 de ani. Orînduirea socialistă a dăruit oamenilor din Țara de piatră 38 ani de viață în plus. A dăruit viață nu în sens metafizic, ci viață adevărată, demnă, sănătoasă, civilizată.”

— Păi să vă spun de la ce: în 1949, de la nici un porc, nici o oale. Tot ceea ce am realizat se datorează grijii cu care am fost înconjurat de către organele de partid, mijloacelor materiale care ne-au fost puse la dispoziție, hărniciei oamenilor. Tovarășul Nicolae Ceaușescu ne-a vizitat de nenumărate ori, o dată am avut deosebită cinste ca tocmai eu să fiu acela care l-a urât „Bun venit” pe melea-

(DN. 74). Paralel cu ea, o cale ferată cu ecartament normal. „Mocănița” — trenulețul care circula pînă la Zlatna pe o cale forată îngustă — a fost înlocuită cu trenuri „adeverate”. Micești, Șard, Țănt, Măteș, Feneș, Izvorul Ampoiului — sate cu case nespus de frumoase, majoritatea noi (în perioada 1945—1984 în județul Alba au fost construite 40 074 apartamente din fondurile statului și 53 326 locuințe și 72 la sută din populația județului trăiește în case noi). La Abrud oprim și intrăm în librărie. Cerem citeva dintre volumele al căror semnă al apărut în „România literară” în urmă cu două săptămîni. Răspuns: „Le-am avut dar s-au dat”. De altfel, numai în primul semestru al acestui an s-au vîndut în județ cărți în valoare de aproape 13 milioane de lei. Pentru din nou la drum... Un timp, ne însoțesc undele curate ale Abrudului. Traversăm și lăsam în dreapta panglica asfaltului care duce spre Roșia Ponei. Damian Sicoe, secretarul comitetului de partid de la Combinatul minier al cuprului care se construiește acolo, ne spuse cu două zile înainte: „Construcții noi au distocă pînă acum un munte de rocă însumînd 34 milioane de tone, au executat lucrări miniere în subteran în lungime de 4 286 m, au amenajat 66 km de drumuri, 41 km de rețele electrice de înaltă tensiune, peste 100 kilometri de telecomunicații. Construirea combinatului nostru, una dintre cîtorile de seamă ale „Epocei Ceaușescu”, a început cu prilejul unei vizite de nouătat efectuate de secretarul general al partidului și aici, la noi, în Țara Moșilor. În numai cîțiva ani aceste străvechi plauri și-au schimbat înfățișarea complet...”

— Păi să vă spun de la ce: în 1949, de la nici un porc, nici o oale. Tot ceea ce am realizat se datorează grijii cu care am fost înconjurat de către organele de partid, mijloacelor materiale care ne-au fost puse la dispoziție, hărniciei oamenilor. Tovarășul Nicolae Ceaușescu ne-a vizitat de nenumărate ori, o dată am avut deosebită cinste ca tocmai eu să fiu acela care l-a urât „Bun venit” pe melea-

— Păi să vă spun de la ce: în 1949, de la nici un porc, nici o oale. Tot ceea ce am realizat se datorează grijii cu care am fost înconjurat de către organele de partid, mijloacelor materiale care ne-au fost puse la dispoziție, hărniciei oamenilor. Tovarășul Nicolae Ceaușescu ne-a vizitat de nenumărate ori, o dată am avut deosebită cinste ca tocmai eu să fiu acela care l-a urât „Bun venit” pe melea-

— Păi să vă spun de la ce: în 1949, de la nici un porc, nici o oale. Tot ceea ce am realizat se datorează grijii cu care am fost înconjurat de către organele de partid, mijloacelor materiale care ne-au fost puse la dispoziție, hărniciei oamenilor. Tovarășul Nicolae Ceaușescu ne-a vizitat de nenumărate ori, o dată am avut deosebită cinste ca tocmai eu să fiu acela care l-a urât „Bun venit” pe melea-

A PATRIEI CINSTIRE.

Priviti — cînd veți vizita complexul muzeistic din Alba Iulia — o anume frescă. Reprezintă un anume loc și o anume Ță. Locul: Apolun-ul dacic; Apulum-ul roman; vechiul Băgrad, „cetatea Albă” a Muresului, Alba Iulia de azi. Ziua: 21 octombrie/1 noiembrie 1699. În realitate a fost un cal roșu, dar pictorul l-a vrut alb. MIHAI, călare, poartă tunică și mantă albe, cu soimi brodați în fir de aur; El, solmul! Privim și parcă am auzi aievea: „Io, Mihai Voevod domn al Țării Românești al Ardealului și al Moldovei...” Visul de aur al voievodului, visul de aur al poporului nostru de dincolo de milenii.

Fresca „Intrarea lui Mihai Viteazul în Alba Iulia” reprezintă ceea ce pictorul Dimitrie Stoica a eternizat în culorile unei pinze cu același nume: tabloul în lumina cărții veghează la cirna destulului național un om: NICOLAE CEAUȘESCU: Tabloul primei noastre Uniri politice se află în cabinetul său de lucru din Capitală. Fresca pe care v-am descris-o se află în Muzeul Unirii din Alba Iulia. Așa cum este el azi, acest muzeu n-a existat. El a fost gândit de tovarășul Nicolae Ceaușescu, reprezintă concepția sa despre istoria noastră. O istorie în care aici, la Alba, au urcat deopotrivă un Inocentiu Micu — cel care a folosit pentru prima dată în accepția ei modernă expresia „Ținutul românesc” — și corifeii Școlii ardelenice, și neînfricții bărbați Horea, Cloșca și Crișan, și apriga luptătoare Ecaterina Varga, și „Craii Munților”, Avram Iancu, și cei peste 40 000 de oameni ai anului 1848 de pe cîmpul Libertății din Blaj, și mulțimea celor 100 000 care la 1 Decembrie 1918 au aclamat unirea pentru veche a Transilvaniei cu România. Inițial Președintele al Republicii Socialiste România, secretarul general al partidului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu, omul născut

în același an 1918, anul Unirii Definitive, este acela care a inaugurat, la 28 mai 1975, — într-un edificiu corespunzător importanței sale naționale — complexul muzeistic de la Alba

lăre — 100 000 de participanți! — din municipiul Alba Iulia, amîntea: „Triumful libertății sociale și naționale s-a realizat cu jertfe mari, dar s-a realizat! Iată de ce cinstim întotdeauna

Creșterea volumului investițiilor în județ

(în milioane lei):

1965	1984
579	3 965

• În 1984 investițiile sînt de 124 ORI mai mari decît în 1945

Iulia; așa cum, tot el și tot la Alba Iulia, în 1968, dezvelise statuia ecvestră a lui Mihai Viteazul; așa cum, tot el, în 1973, cu prilejul sărbătorilor a 125 de ani de la revoluția pașoptistă, a inaugurat pe Cîmpia Libertății din Blaj ansamblul monumental al celor 24 de statui reprezentîndu-l pe luptătorii frunțași pentru libertate, independență și unitate. Cel care trec prin Alba ori care vizitează cîmpia Blajului pot să vadă și statuia ecvestră a lui Mihai Viteazul, cea mai vrednică protejere: unirea națiunii în jurul și înălțarea socialistă a patriei. Este acesta doar unul dintre motivele pentru care și noi, istoricii, sustinem cu deosebită căldură propunerea ca, la al XIII-lea Congres al partidului, să fie reales în funcția supremă de secretar general.

COMPARIND DOUA STEME...

Privim o stemă — aceea a fostului județ Alba: pe un scut albastru — culoare care în heraldică semnifică credința, cumpătarea, puterea și frumusețea — este înfățișat un soldat roman care-și ține dreapta înfățișată pe lance iar stînga sub scutul împodobit cu inițialele speranței: VRR (virtus romana rediviva). Ații. Ani în sir, generații două generații au trăit în umbra strămoșului ridicat în stemă. Sorgința latină era singura mîndrie a locuitorilor unui județ, care, în pofida bogățiilor sale naturale, în pofida aurului din viscerele munților săi se zbătea în mizerie, tristete și revoltă. „Munții noștri au poartă / Noi cerșim din poartă-n poartă”. Și iată stema de astăzi a județului Alba: jumătatea din stînga este ocupată de același soldat roman cu lance și scut pe fond albastru — semn că locuitorii trăiesc în același necănit respect față de viața și „descendența strămoșesti”; în dreapta sînt un spic, un brad verde și un cloceț de strugure; sub ele — semnificînd trîncința și temelia — hale și coșuri industriale. Acesta este noul din stemă. Corespunde noului din viață. Totul nou! Într-o capitală de județ ca Alba Iulia — cu o vechime de peste 2 000 de ani, dar în care pînă în 1960 nu existau decît o fabrică de încălțăminte (producția ei: 50 de perechi de încălțăminte pe zi!), o întreprindere de reparatii pentru utilaj minier, o moară și citeva modeste unități mestezugărești — pot întîlni astăzi ați pe inginerul de la întreprinderea de utilaje, cit și pe pictorul de la „Porțelanul” (Ștati că această unitate este cea mai mare din țară și una dintre primele din Europa?) pe turnătorul de fontă pentru mașini-unelte de la întreprinderea mecanică, cit și pe ucenicul de la întreprinderea de produse refractare, ori pe zefarul de la tipografie, ori...

— Păi să vă spun de la ce: în 1949, de la nici un porc, nici o oale. Tot ceea ce am realizat se datorează grijii cu care am fost înconjurat de către organele de partid, mijloacelor materiale care ne-au fost puse la dispoziție, hărniciei oamenilor. Tovarășul Nicolae Ceaușescu ne-a vizitat de nenumărate ori, o dată am avut deosebită cinste ca tocmai eu să fiu acela care l-a urât „Bun venit” pe melea-

— Păi să vă spun de la ce: în 1949, de la nici un porc, nici o oale. Tot ceea ce am realizat se datorează grijii cu care am fost înconjurat de către organele de partid, mijloacelor materiale care ne-au fost puse la dispoziție, hărniciei oamenilor. Tovarășul Nicolae Ceaușescu ne-a vizitat de nenumărate ori, o dată am avut deosebită cinste ca tocmai eu să fiu acela care l-a urât „Bun venit” pe melea-

— Păi să vă spun de la ce: în 1949, de la nici un porc, nici o oale. Tot ceea ce am realizat se datorează grijii cu care am fost înconjurat de către organele de partid, mijloacelor materiale care ne-au fost puse la dispoziție, hărniciei oamenilor. Tovarășul Nicolae Ceaușescu ne-a vizitat de nenumărate ori, o dată am avut deosebită cinste ca tocmai eu să fiu acela care l-a urât „Bun venit” pe melea-

— Păi să vă spun de la ce: în 1949, de la nici un porc, nici o oale. Tot ceea ce am realizat se datorează grijii cu care am fost înconjurat de către organele de partid, mijloacelor materiale care ne-au fost puse la dispoziție, hărniciei oamenilor. Tovarășul Nicolae Ceaușescu ne-a vizitat de nenumărate ori, o dată am avut deosebită cinste ca tocmai eu să fiu acela care l-a urât „Bun venit” pe melea-

— Păi să vă spun de la ce: în 1949, de la nici un porc, nici o oale. Tot ceea ce am realizat se datorează grijii cu care am fost înconjurat de către organele de partid, mijloacelor materiale care ne-au fost puse la dispoziție, hărniciei oamenilor. Tovarășul Nicolae Ceaușescu ne-a vizitat de nenumărate ori, o dată am avut deosebită cinste ca tocmai eu să fiu acela care l-a urât „Bun venit” pe melea-

Creșterea numărului personalului muncitor:

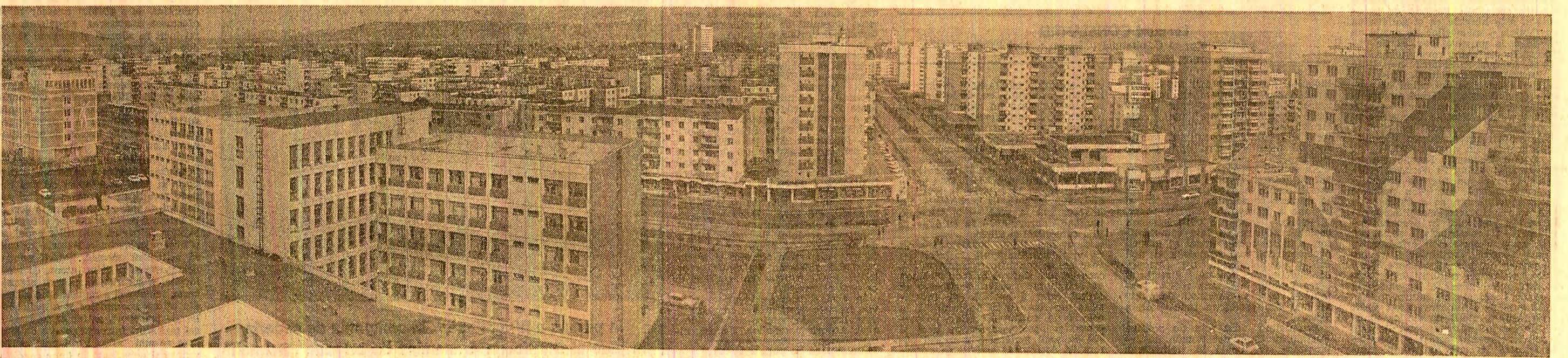
1965	1984
74 900	140 300

• În 1984 numărul personalului muncitor a crescut de 8 ORI față de 1945

sută. Și pentru că veni vorba: în agricultura județului Alba, pînă în 1919, statistica nu înregistra existența vreunui tractor. Nici măcar a unui singur tractor! Iată acum dinamica acestor de nelocuit mașini agricole în anii socialismului: 1950 — 79 tractoare; 1965 — 823; 1983 — 2 490. Ceea ce, firește, a im-

gurile Albei și să-l invite să gude din pinea și sarea oșpeții. Tot ceea ce am realizat se datorează în principal orientărilor și indicațiilor pe care le-am primit cu ocazia vizitelor de lucru... Noi, moșii, am fost foarte săraci, dar acum ne bucurăm de toate avantajele civilizației.

• 40 074 apartamente • 53 326 locuințe • 72 la sută din populația județului trăiește în casă nouă — realități definitorii pentru dezvoltarea acestor meleaguri în anii socialismului

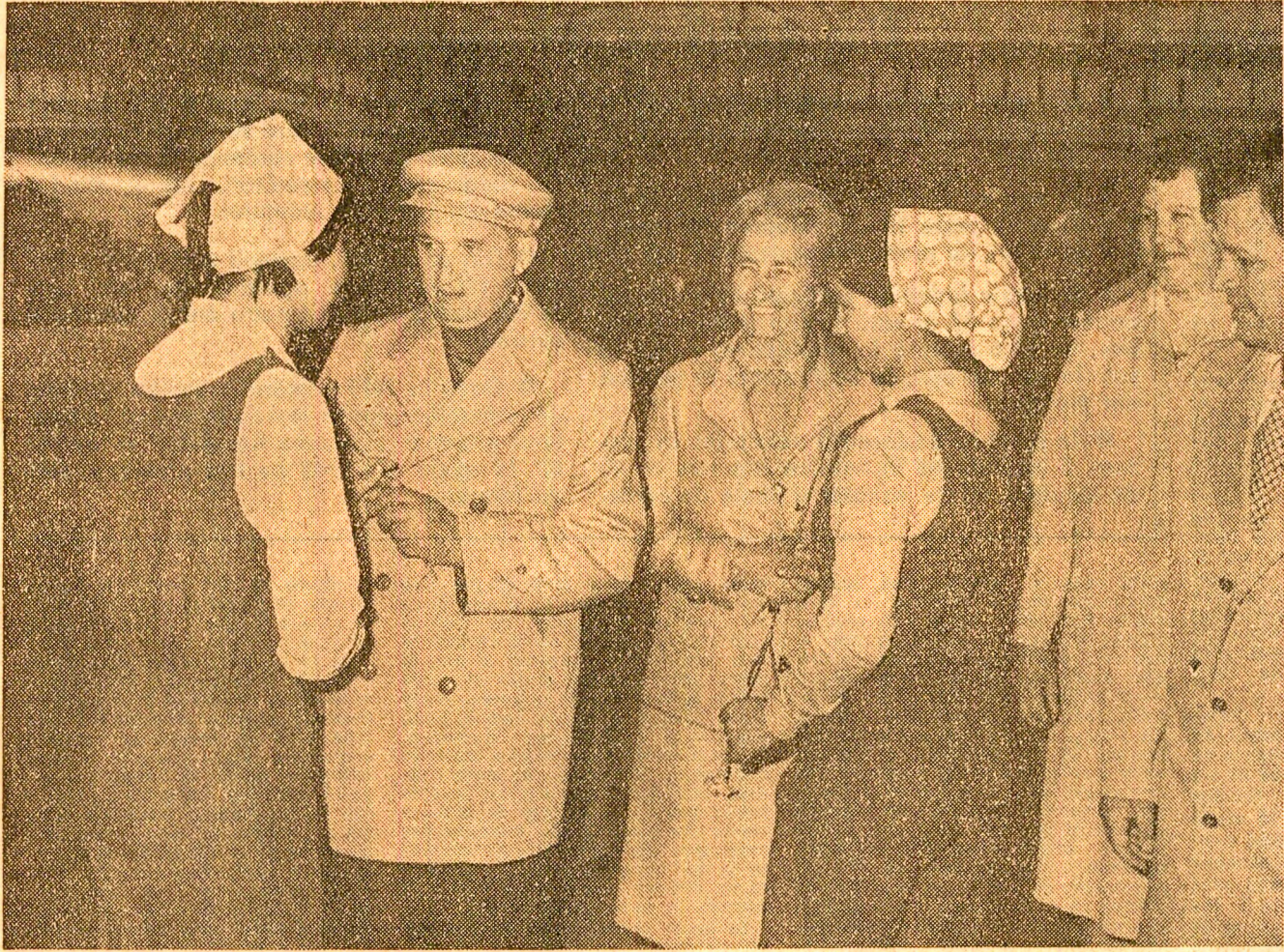
Mircea BUNEA
Stefan DINICĂ
correspondentul „Scintei”

40 DE ANI DE MARI IZBÎNZI SUB STINDARDUL PARTIDULUI A TUTUROR ZONELOR ȘI LOCALITĂȚILOR PATRIEI

SUCEAVA: A DOUA ÎNTEMEIERE

FILE DE ISTORIE

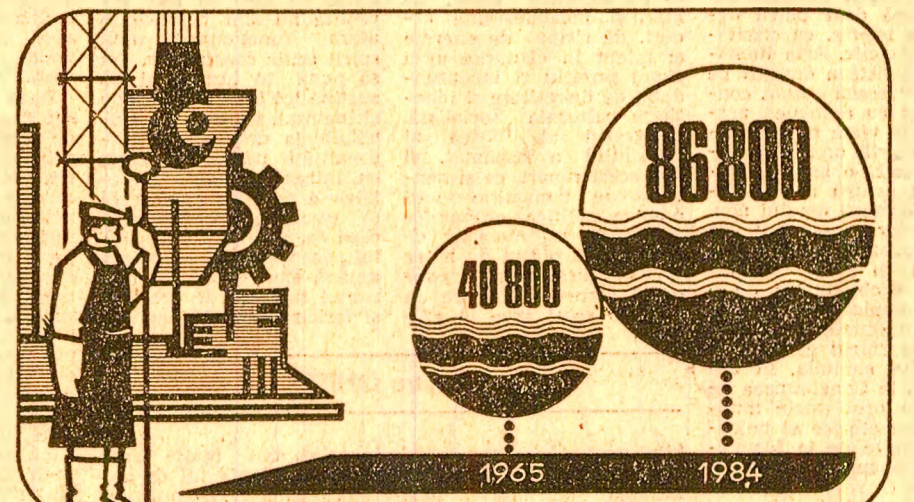

2 IULIE 1982: Tovarășul Nicolae Ceaușescu, tovarășa Elena Ceaușescu sint intiminați cu sentimente de dragoste fierbinte, de recunoștință de către textilestele de pe meleagurile suceve

Suceava reprezintă și ea un exemplu de ceea ce pot să realizeze oamenii muncii constructori ai socialismului, stăpîni în țară pe bogățiile patriei, hotărîți să facă totul pentru a-și făuri în mod conștient viitorul comunist, viața demnă, liberă și independentă!

NICOLAE CEAUȘESCU

Creșterea personalului muncitor în industria suceveană

Față de 1945, în 1984 personalul muncitor în industrie a crescut DE APROAPE 6 ORI

...MAI ERAU PATRU ANI

pină să se împlinească veacul de cînd — la capătul a 47 de ani de lupte și glorie — marele Ștefan, nebiruitul, ieșea pentru ultima oară pe porțile cetății Sucevei, purtat într-un riu de lacrimi pînă la zidirea sa Putna, unde îi va fi dat să se odihnească. După 96 de ani, deci, cealaltă sabie a românilor, marele Mihai, de aici, din cetatea Sucevei, se proclamă „Domn al Țării Românești, al Ardealului și a toată Tara Moldovei”. Le-a fost dat acestor ziduri de cetate, pe care astăzi le contemplăm înfloriri de istorie, să adăpostescă între ele în mai puțin de un secol pe cei mai mari domni ai neamului, pe cei care, în acele veacuri, au înălțat cel mai sus pe boltă soarele românilor.

DA, BUCOVINA

scrie și astăzi istoria în primele rânduri ale constructorilor socialismului și comunismului în România. Secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, făcînd o magistrală legătură între trecut, prezent și viitor, sublinia: „Cetățile noastre sînt industria, agricultura, știința și cultura. Un popor care are o industrie puternică, o agricultură puternică, o știință și o cultură înaintată va dăinui peste veacuri și nu va putea fi niciodată înfrînt”. Dezvoltarea județului Suceava în anii socialismului constituie o strălucită ilustrare a cuvintelor tovarășului Nicolae Ceaușescu; este teritoriul pe care aflăm nu mai puțin de patru așezări care, în veac, au fost capitale ale Țării: Baia, Siret, Rădăuți și Suceava. Ei bine, astăzi, în județul Suceava se află chiar mai multe „capitale” ale României: capitala manganului (90 la sută din producția țării o furnizează comuna Iacobeni), a celulozei, a hirtiei (ambele la Suceava), a cherestelei, a plăcilor aglomerate din lemn (celebrul PAL), a cartofului; la toate acestea, județul Suceava deține locul I pe țară. Este spectaculos — dar este departe de a fi totul. Spunea Ion Siminicănu, prim-vicepreședinte al Consiliului popular al județului: — Oamenii Sucevei, dacă îi cunoști și știi să le descoperi sufletul, îți vor spune cam așa: „Important e să lăsam ceva după noi — nu doar umbra pe pămînt”, ceva care să aibă semnătura noastră. Și așa se poartă. Fără falsă modestie (cîci nu vorbesc despre mine, vorbesc despre acești suceveni minunați): aproape an de an ne situăm printre fruntăși în lăcrășii naționale a întrecerii socialiste între județe. E ceva — mai ales dacă ne întorcem gîndurile înapoi. Imi place să citez ce scria în 1938 Enciclo-

pedia României: „Județul Suceava este caracterizat printr-o activitate industrială remarcabilă”. Ați auzit bine: remarcabilă! Apoi o nominalizează: „2 mîri sistematice, 1 fabrică de zahăr, 1 de ulei vegetal, 3 de spirit, 1 de bere, 2 de cuie de lemn

astăzi — mai corect, în 1983 — numărul lor este de 328; mai mult decît dublu! Fondurile fixe în industrie au crescut în 13 ani (1970—1983) de aproape patru ori. ...Dar vîră roșă și rețineți ceva, dincolo de cifre: cetățenilor județului nostru le

ANII RITMURILOR ÎNALTE

- Dacă ritmul înzestrării cu tractoare a agriculturii sucevene ar fi rămas același din cîincinalul 1951—1955, situația de astăzi ar fi fost atinsă în anul... 2086!
- Dacă ritmul construcției de locuințe ar fi rămas cel din perioada 1950—1965, situația locativă de astăzi ar fi fost atinsă în anul... 2064!
- Dacă industria suceveană ar produce în ritmul anului 1950, ar avea nevoie de 20 de ani pentru a realiza producția globală a unui singur an — 1984!

și 1 mîna de sare”. Curat remarcabilă! Deci: să nu uităm de unde am plecat! Cu nici un chip! Dar nu trebuie să evocăm un trecut îndepărtat; uite, în 1965, anul Congresului al IX-lea, lucrau în industrie 148 din 1 000 de persoane ocupate;

sînt limpede două realități fundamentale: că acești patruzeci de ani ai libertății țării, mai cu seamă ultimii 19, au făcut pentru meleagurile noastre cît secole și secole; multumiri deosebite, recunoștință lor se îndreaptă fierbînt către cel care

agricultură și nu poți vorbi despre agricultura ei fără să vorbești despre zootehnie — ne spune Mihai Brădescu, directorul Direcției agricole. Ea reprezintă cam 52—54 la sută din ponderea producției agricole a județului. Avem cea mai mare încărcătură de tîrînire la hectar din țară; ultimul recensămînt a pus în evidență creșterea serioasă la toate speciile. Față de 1938, numărul bovinelor s-a dublat, al porcinelor este de peste patru ori mai mare, iar al ovinelor de aproape două ori mai mare. În 1938 existau 23 de tractoare; în 1950 numărul lor ajunsese la 63; în 1965, pe ogoarele județului lucrau 3 276 de tractoare. Primele combine autopropulsate pentru recoltarea păloaselor au apărut după 1965; în 1983 erau 638. Ce să vă mai spun? E de ajuns să faceți un drum în județ — de la Putna la Mălișni, să zicem — pentru a vedea că satul sucevean, care întodeauna a fost curat, înflorit, bine gospodărit, este astăzi, pe temelile știute, altul. S-a construit și se construiește fără odihnă. Un singur exemplu: doar la Cajvana, altădată o comună neștiută, s-au ridicat din 1965 și pînă azi peste 150 de case, din care cele mai multe cu un etaj sau chiar cu două. S-a schimbat structura socială a satului — a apărut clasa muncitoare, mecanizatorii; s-a schimbat țărănul, s-a schimbat optica lui asupra vieții; medicul, profesorul de liceu, inginerul sînt acum o realitate curentă în satele noastre. Anul trecut, în întrecerea socialistă pe țară, Suceava a obținut locul al II-lea la agricultură. Anul acesta este departe de a fi cel mai bun an climateric prin părțile noastre — dar ambiția, voința, hărnicia bucovineanului sînt mari...

— ÎN JUDEȚUL SUCEAVA —

ne spune inspectorul școlar general Gheorghe Gafeneu — toate școlile sînt nou construite; excepțiile sînt cîteva „celebrități”: „Ștefan cel Mare” din Suceava, care anul viitor va implini 125 de ani, și alte cîteva. Este un semn al atenției, al grijii cu care bucovineanul înconjoară școala; și este un semn al salutului pe care l-a înregistrat învățămîntul în anul socialismului — mai cu seamă în cea mai înfloritoare perioadă din istoria patriei, anul care au trecut de la Congresul al IX-lea al partidului. Dacă în 1965 în liceele județului învățau 9 636 de elevi, în 1983 numărul lor a fost de 37 901; dacă în 1965 nici predau 407 cadre didactice, în 1983 predau 1 370. În general, în cele 1 006 școli ale județului predau peste 8 000 de cadre. Pentru bucovinean, respectul față de școală este o formă de patriotism. Iar ea nu-l dezamăgește; anul acesta, elevii din județul Suceava au obținut 131 de premii și mențiuni la olimpiade și concursurile pe meserii, dintre care 6 premii I pe țară (3 la matematică).

— Știi cum a numit Nicolae Iorga meleagurile Sucevei? — ne întreabă președintele Comitetului județean al culturii și educației socialiste, Alexandru Toma. „Muzeul în aer liber al românilor”. Dacă anii socialismului au însemnat pentru Țara de Sus o creștere vertiginosă pe plan material, tot ei, mai cu seamă anii Epocii Ceaușescu, au însemnat o adevărată renaștere pe plan spiritual. Patriotismul fierbinte, profunda iubire de țară a secretarului general al partidului constituie un înalt model pentru întregul nostru popor. Cîtorile voievodale sînt într-adevăr, cum le-ar fi vrut și

Iorga, muzeu; dacă în 1965 Suceava era un județ fără statui, astăzi avem o seamă de monumente cu care ne mindrim: Dragoș Vodă și zîmbrul de Ion Jalea la împungung, Ștefan cel Mare de Ițimie Bîrleanu la Suceava, în cetate, Petru Mușat de Pauf Vasilescu, tot în Suceava — și multe altele. Suceava este și un „județ” al muzeelor, unul mai prețios decît altul. Avem o serie de festivaluri și concursuri care depășesc granițele județului: Concursul național de interpretare muzicală „Ciprian Porumbescu”, inițiat în 1972, Concursul național de poezie patriotică „Nicolae Labiș”, inițiat în 1968, Festivalul-concurs de pictură și grafică „Voroșetianu”, inițiat în 1976, „Hora la Prislop”, festival folcloric interjudețean, Festivalul filmului științific și altele.

Fermeecat țărîm al Sucevei! Prin firea sa, o știm, bucovineanul este aplecat spre frumos și aceasta o vedește prin port, prin casele împodobite, prin cîntece și locuri care au urmat istoricului Congres al IX-lea al partidului, cel care ne-a redat istoria, au făcut ca tot ceea ce era mai nobil în ființa sa să înflorască într-o revărsare de frumusețe și bucurie.

STEMA JUDEȚULUI

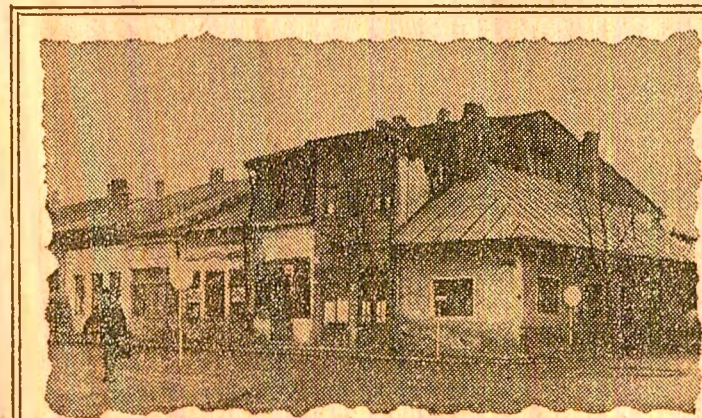
este doborîdit de grație. Are trei cîmpuri: pe primul, bourul de pe stema Moldovei, așa cum el apare în piața vechi de sute și sute de ani; pe al doilea, brazii cei falnici, semnul de suflet al Țării de Sus; iar pe al treilea, cel mai cuprinzător, însemnele zilei de azi — cele care ne arată că aici munesc mîncîri constructori de mașini și cei legați, într-un fel sau altul, de pădure. Trei feluri de la marca eternitatea.

Dar ce însemnă eternitatea într-un județ care o modifică pînă și pe ea? Anul trecut, Negoiul Călimanului a încetat să mai aibă 1 860 de metri; și nu numai atât: pe hărțile viitorului îl veți găsi mereu mai mic, poate că va sfîrși prin a avea 1 860 — locul de unde a început să fie exploatat sulful în trepte. Atunci... este eternă oare eternitatea?

În anii socialismului, în anii Epocii Ceaușescu, Suceava a fost de fapt întemeiată a doua oară. Județul are 8 orașe și o seamă de comune (Iacobeni, Fundu Moldovei, Vama, Broșteni și altele) puternic industrializate. Dacă între 1950 și 1965 s-au construit 7 625 de locuințe, între 1966 și 1983 numărul lor a fost de 38 234; în 1965 erau 7 localități alimentate cu apă — astăzi sînt 33; în același an 1965, numărul de grădinițe era de 155 — astăzi ele sînt 479; față de 2 616 în 1965, numărul locurilor în spitale era în 1983 de 5 195, iar cel al medicilor a crescut, în aceeași perioadă, de la 465 la 1 887. Si așa, și așa mai departe — dar o pagină de ziar este neîncapătoare pentru a cuprinde fie și măcar o mică parte a marilor prefaceri care s-au făptuit în acești 40 de ani în tinutul dintre obice și de la poartele lor.

Suceava a fost întemeiată a doua oară; iar numele Cîttorului este scris înalt pe toate zidurile, pe toate nobile cetăți ridicate spre slava și neuitarea fiilor ei de astăzi.

George-Radu CHIROVICI
Sava BEJINARIU
correspondentul „Scintei”

SCRIA MIHAIL SADOVEANU ÎN „INSEMNĂRILE LUI NECULAI MANEA”:

...Am început a colinda pe uliți. Și multă vreme am stătut print-un fel de hrube întortocheate din care izvorau aburi ca din bălți pline de miasme. Căsuțe pitice, grămădite unele în altele, plecate unele înainte, altele pe-o coastă, abia rădicau pînă la fața pămîntului geamuri murdare; și-n jurul lor, printre zaplazuri stricute, se zăreau păduri întregi de mărăciși alături de lacuri de noroi, un fel de mîri-moarte... Treceam prin ulițele acestea ale durerii, nădăjduind să ajung undeva în cîmp, la lumină, la aer liber.”

Ceea ce vedeți în dreapta este imaginea de astăzi a locurilor descrise odinioară de Mihail Sadoveanu, „locul unde nu se întimpla nimic”. FALȚICENI. Credem că nici un comentariu, oricît de măiestrit scris, nu ar fi mai elocvent decît simpla alăturare a celor două realități.

